

PARRÒQUIES@RENYNS

Sant Martí d'Arenys de Munt i Santa Maria d'Arenys de Mar (Bisbat de Girona)

16 MAIG 2020 - DISSABTE V DE PASQUA / A - NÚM. 52

LECTURES DEL DIA

· Lectura primera
Ac 16, 1-10

Vine a Macedònia i ajuda'ns

· Salm responsorial
Sl 99

R. Aclameu el Senyor,
arreu de la terra

· Vers abans de l'evangeli
Col 3, 1

Ja que heu ressuscitat
juntament amb el Crist,
cerqueu allò que és de dalt,
on hi ha el Crist assegut
a la dreta de Déu

· Evangeli

Jn 15, 18-21

No sou del món, perquè jo
us he escollit del món

SANTORAL

Sant Honorat

Sant Joan Nepomucè

Sant Simó Stock

Sant Lluís Orione

INTENCIONS DE MISSA

- Difunts:

Família Rovira-Parellada

- Preguem junts:

Per les vocacions,
demanant al Senyor el do de
bons obrers per al seu Regne,
amb el cor i les mans

UNES PARAULES

Benvolguts i benvolgudes, com us he anat dient aquests dies, vindran ara uns moments amb una certa duresa a nivell econòmic per a moltes famílies de les nostres parròquies, i caldrà estar-hi atents, no només en l'aspecte econòmic sinó també en l'aspecte afectiu. Justament, abans d'aquesta crisi de la Covid-19 vaig poder llegir una bonica entrevista a Eduard Sala, responsable de l'Àrea Social de Càritas Barcelona, que ja s'avançava al moment actual i deia: «Ens caldrà fer molt d'acompanyament. Hi haurà persones que s'hauran trobat senzillament en una situació de precarietat per la pèrdua de treball, però que tenen una bona base familiar, d'amistats, de formació, i se'n sortiran més o menys ràpid. Però hi ha un altre grup de persones que potser es trobaran en situacions de pobresa per altres aspectes socials afegits, potser sense massa teixit d'amistat ni de família. Són aquests els qui haurem d'acompanyar amb més amor. Però ens cal saber acompanyar. I en l'acompanyament és clau que l'altre se senti mirat com algú que té valor. Crec que hem d'estimar a les persones que passen dificultat amb molt d'afecte i acceptació incondicional, pel simple fet de ser qui és, de tenir dignitat com a persona, independentment dels fets i les circumstàncies que l'han portat a una situació de precarietat. Ens cal trobar temps per assegurar-nos amb aquestes persones i escoltar de veritat. Moltes vegades només escoltem en aparença. Deixem d'escoltar quan interrompem a l'altre, quan pressuposem el què dirà, quan li acabem la frase o quan el relacionem amb alguna cosa que ens ha passat a nosaltres i deixem d'escoltar, realment, el què ens estava dient. Donem per suposat tantes coses que moltes vegades no deixem que l'altre s'expressi de forma autèntica». Bé. Ja ho veieu. Una bonica reflexió sobre què vol dir acollir de veritat a l'altre. Sobre la importància de fer silenci en les nostres vides, de descentrar-nos una mica més, per deixar lloc a l'altre. I si parlem de diàleg, d'escolta i de silenci, ¿per què no proveu també de veure si la vostra pregària personal té també aquests moments de silenci i d'escolta, o els hem convertit en monòlegs infinits i esgotadors?

Mn. Joan Soler i Ribas

L'EVANGELI (Jn 15, 18-21)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Si el món us odia, recordeu que m'ha odiat a mi abans que a vosaltres. Si fóssiu del món, el món us estimaria com a cosa seva, però com que no en sou, perquè jo us he escollit del món, ell us odia. Recordeu allò que us he dit: El servent no és més que l'amo. Així com m'han perseguit a mi, també us perseguiran a vosaltres; així com no han admès el meu ensenyament, tampoc no admetran el vostre. Us faran tot això perquè vosaltres porteu el meu nom i ells desconeixen aquell que m'ha enviat».

COMENTARI

Avui Jesús adverteix de nou als seus deixebles que no vindran temps fàcils per a ells. El que és sorprenent, però, és el que els diu: «Si el món us odia, recordeu que m'ha odiat a mi abans». I dic que em sorprèn perquè vol dir que ens està igualant amb ell. I em pregunto: ¿És que Jesús no era conscient que ell, com a Fill de Déu, era tot amor, i que nosaltres no ho som? ¿No era conscient Jesús que l'odi que tenien contra ell era totalment infundat, però en canvi nosaltres sí que ens podem equivocar i ferir a l'altre? I tant, que n'era conscient! Però la clau de lectura està en l'última frase: «Us ho faran perquè porteu el meu nom». O sigui, perquè parlem en nom meu, en nom de Jesús. I aquí, germans, hi ha el veritable nucli del seguiment de Jesús. Seguir a Jesús vol dir, justament, fer-se un amb ell. Com deia Sant Pau: «Ja no soc jo qui visc, és Crist que viu en mi». La genialitat de Jesús està en què, coneixent-nos, ha confiat plenament en nosaltres. El decebrem?